

זכה בהם. וכל אותו מאכל לא נשאר ממנו כלום, משום אברהם, ולנפולתו, שהרי פתוב ויאכלו, באש שלהם נאכל.

ואם תאמר, הרי שלשה מלאכים היו? זה א"ש וזה מי"ם וזה רו"ח. אלא כל אחד ואחד כלול בחרבו, ומשום כף ויאכלו. כמו זה (שמות כד) ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. אכילה ודאית הם אכלו, שגזונו מהשכינה. אף כאן ויאכלו - גרמו (ג"א גרמו רמז) [להזין] [ממנו] מאותו הצד שאברהם נדבק בו, ומשום כף לא השאירו כלום ממה שנתן להם אברהם.

כמו כן צריך האדם לשותות מאותה כוס של ברכה כדי שיזכה לאותה ברכה שלמעלה, אף הם אכלו ממה שנתקן להם אברהם כדי שיזכו להזון מהצד של אברהם, שהרי מאותו צד יוצא מזון לכל המלאכים העליונים. וישקפו, התעוררות של רחמים להציל את לוט. פתוב פאן וישקפו, וכתוב שם (דברים כו) השקיפה ממעון קדשך. מה להלן לרחמים - אף פאן לרחמים.

ואברהם הולך עמם לשלחם, לעשות להם לוויה. אמר רבי ייסא, אם תאמר שאברהם ידע שהם מלאכים, למה עשה להם לוויה? אלא, אמר רבי אלעזר, אף על גב שיידע [רגיל הוה לעשות לכל בני האדם שמונים עמו לעשות להם לוויה]. [מה שהיה רגיל לעשות עם בני אדם עשה בהם ולוה אותם], משום שפך צריך לאדם לעשות לוויה לאורחים, שהרי הכל תלוי בזה. ובעוד שהוא היה הולך עמם, התגלה הקדוש ברוך הוא אל אברהם, שכתוב ויה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה. וה' הוא ובית דינו, משום שהקדוש

דאתקין לון אברהם וזכה בהו. אף על גב דמלאכין הוו, זכה בהו, וכל ההוא מיכלא לא אשתאר מניה כלום, בגיני דאברהם, ולמזפי ביה, דהא פתיב ויאכלו באשא דלהון אתאכיל.

ואי תימא הא תלת מלאכין הוו. האי אש"א. והאי מי"א. והאי רו"ח"א. אלא כל חד וחד וחד כליל בחרביה ובגיני כף ויאכלו. פגוונא דא (שמות כד) ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. אכילה ודאית אכלו דאתזנו מן שכינתא, אוף הכא ויאכלו גרמו (ג"א גרמו רמז) לאתזנא (מניה) מההוא סטרא דאברהם אתדבק ביה, ובגין כף לא אשארו ממה דיהיב לון אברהם כלום.

בגוונא דא בעי ליה לבר נש למשתי מההוא כסא דברכה, בגין דיזפי לההיא ברכה דלעילא. אוף אנון אכלו ממה דאתקין לון אברהם בגין דיזפון לאתזנא מסטרא דאברהם. דהא מההוא סטרא נפיק מזונא לכלהו מלאכי עלאי. וישקיפו, אתערוותא דרחמי לשיזבא ללוט. פתיב הכא וישקיפו וכתיב התם (דברים כו) השקיפה ממעון קדשך. מה להלן לרחמי אוף הכא לרחמי. ואברהם הולך עמם לשלחם. למעבד לון לוויה. אמר רבי ייסא אי תימא

דאברהם ידע דמלאכין אנון אמאי אעביד לון לוויה. אלא אמר רבי אלעזר אף על גב דהוה ידע (רגיל הוה למעבד לכלהו בני נשא דמינין עמיה למעבד לון לוויה) (ג"א מה דהוה רגיל למעבד עם בני נשא עבד בהו ואלו לון) בגין דכף אצטריך ליה לבר נש למעבד לוויה לאושפיזין דהא כלא בהאי תליא, ובעוד דאיהו הוה אזיל עמהון אתגלי קדשא בריך הוא עליה דאברהם דכתיב ויי' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני

הוא עליה דאברהם דכתיב ויי' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני